

Senátorka Kovářová: Nadlidi na kolečkách

- editor007 | 10. června 2024

ČESKO: Jsou to nadlidi. Něco víc než my všichni ostatní. Jsou totiž na kolečkách. Řítí se po chodnících, po přechodech, po pěších zónách, proti autům, proti tramvajím, do protisměru, do zákazu vjezdu.

Kašlou na pravidla, na děti, na důchodce, na psy. Nezvoní, nevarují, rovnou se hrnou, zprava i zleva, bez helmy či s ní, s dětmi a psy mezi nohama, na kolech, na koloběžkách, obrovskou rychlostí vyjíždějí zpoza rohů. Myslí si, že mají na výsady právo. Jsou přece ti zdravější, ti zelení, ti sportovně zdatní, jsou něco víc než my ostatní, co jen tak sprostě chodíme pěšky nebo jezdíme auty.

Oni přece chrání nejmenovanou planetu, oni mají všude zelenou, oni mají život dotovaný a privilegovaný. Co na tom, že pravidla silničního provozu by měla platit i pro ně? Na ně si nikdo nikdy nepřijde, žádní policisté je nikdy nezastaví ani nekontrolují. Nadčlověk na kolečkách se nikomu nezpovídá. On může, co si zamane. A dává to svému okolí povýšeně najevo. Co na tom, že jejich elektrokola a koloběžky váží víc než lidé, co chodí po dvou, co jim ustrašeně uhýbají, co se děsí, že jim kolečkáři zezadu vjedou na paty? Co na tom, že ze srážky chodce s nadčlověkem vychází člověk jako slabší živočišný druh? Vrcholem novodobého papalášství je cyklista kličkující po vozovce s telefonem v ruce. No co, hloupí chodci přede mnou, co nemají oči i vzadu.

No co, pitomá auta za mnou. Však vydržte, než si to dočtu.

Z kola a z koloběžek nikdy nesesedají. Zásadně nezpomalují ani když se blíží ke skupince obyčejných lidí vyšších věkových kategorií. Někdy jsou opilí, omámení, zfetovaní a motají se. Jindy jsou v pracovních oděvech modrých, růžových či jinak barevných doručovacích společností a výrazem ve své tváři celému světu ukazují, že oni přece nejedou nikam za rekreací, na rozdíl od nás, obyčejných pěšáků. Oni spěchají za prací, tudíž mají nárok vjet do jednosměrky z protisměru, kličkovat mezi chodci na chodníku či objíždět tramvaje z obou stran. Je jim fuk, že krabice s jídlem, co mají na zádech za sebou, jsou mnohem širší než úzká místa, jimiž se mezi davy chystají projet. Je jim ukradené, jak děsí spoluobčany, co chodí po svých a taktak udrží rovnováhu. Vskutku si evidentně myslí, že všechny chodníky a cesty jsou přednostně jejich?

A existují ještě další výtečníci: v barevných trikotech jako na Závodu míru, s břichy utaženými v elastických tričkách, s brunátnými obličejí jezdí ve dvou či ve třech vedle sebe po okresních silničkách ignorující šňůru vozidel, jež se pomalu za nimi vlní. Oni jsou ti správní, ti silní, ti zdraví, ti ekologičtí, ti nejlepší z nás. Za žádnou cenu neuhnou, nepustí před sebe, nenechají se předjet. Auto je zlo, chodec je nepřítel, zatímco oni jsou budoucností lidstva. Nadlidi, co mají vždycky přednost. Nezpomalí, protože brzdí a ohleduplný je jen slaboch.

Nadlidi na kolečkách, co mají o kolečko víc.

ZDROJ: FB Daniela Kovářová